

РЕШЕНИЕ

№ 6029

гр. София, 03.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9364** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] ет.5,ап.17, чрез управителя Ч. В. чрез адв.Я., оспорва Ревизионен акт /РА/ №Р-22220218005451-091-001/25.03.2019 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и от Г. А. П. - ръководител на ревизията, в частта, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 1032/17.06.2019 г., с който е установен допълнително задължение по ЗДДС за дан.период м.07.2018г в размер на 23100,02 лв.

В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез представител по пълномощие, моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител и не взема становище в производството.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220218005451-020-001/10.09.2018 г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на Ф. С. Й. /съгласно Заповед

№РД-84-2200-9/15.08.2018 г./, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.05.2018 г. до 31.07.2018 г. Заповедта е връчена на 17.09.2018 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220218005451-020-002/13.12.2018 г., издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е продължен срокът за завършване на ревизията, а именно - до 17.01.2019 г.

За резултатите от ревизията, на основание чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220218005451-092-001/05.02.2019 г. Същият е връчен на 06.02.2019 г. В законоустановения срок по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството не е подадено писмено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22220218005451-091-001 от 25.03.2019 г., издаден от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията /съгласно Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г./, и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 26.03.2019 г.

С ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 23 100,02 лв. Прието е, че ревизираното лице не разполага с доказателства за извършени вътрешнообщностни доставки /ВОД/, поради което се касае за доставки с място на изпълнение територията на страната и същите са облагаеми със ставка 20 на сто.

По данни от РД, през ревизирания период основната дейност на [фирма] е търговия с непреработен тютюн.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220218005451-040-001/02.10.2018 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22220218005451-040-002/16.11.2018 г. Постъпили са документи по опис.

В хода на извършваната ревизия е установено, че към 31.07.2018 г. по счетоводна с-ка 304 Стоки, [фирма] декларира наличност на стоки - тютюн на листа на стойност 1 114 455,15 лв. Във връзка с установяване фактическата наличност на стоките е извършена проверка, при която е установено, че „стоката на [фирма] е разположена в два самостоятелни обособени склада, находящи се в складова база в [населено място], обл. П.. Тютюнът е на бали, разположени върху дървени палети. Наличните стоки нямат обявени цени, тъй като същите не се продават от тютюневата база. При физическото преброяване на стоката е извършено претегляне на произволно избрани няколко бали, при което е установено средно тегло от 36 кг. на бала. Установени са 7547 бр. бали тютюн или 271 692 кг.“

С Вх.№24-00-1807#2/27.11.2018 г. и Вх.№24-00-1807#4/14.12.2018 г. от ревизираното лице са представени документи и писмени обяснения, както следва: договор за склад в Х., документи за преместване на тютюн от склад М. до склад в Х. – 2 броя ЧМР и 2 броя фактури от м. 07.2018 г. за транспортна услуга, аналитичност на сметка 304 - 304/1 – Склад М. и 304/2 – Склад в Х., фактури за доставка на тютюн от [фирма], ЕИК[ЕИК] с №1094/18.06.2018 г. и №1106/27.07.2018 г., включени в дневника за покупки за данъчен период м.09.2018 г. Представени са и инвойси №1/03.09.2018 г. и №2/28.09.2018 г. с получател А.Р.Т. SRL, IT01475700629, ведно с 2 броя международни товарителници /ЧМР/ и обобщена справка за движението на стоките за

период 01.05.2018 г. – 31.10.2018 г.

Органите по приходите са приели, че съгласно чл. 7, ал. 4 от ЗДДС възмездна вътреобщностна доставка на стоки е и изпращането или транспортирането на стоки, произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени на територията на страната от регистрирано по този закон лице в рамките на неговата икономическа дейност, когато стоките се изпращат или транспортират за целите на неговата икономическа дейност от или за негова сметка от територията на страната до територията на друга държава членка, в която лицето е регистрирано за целите на ДДС.

За да се приеме, че е реализиран фактическият състав на цитираната разпоредба следва да са налице следните предпоставки: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистриран по ДДС в България, съответно получателят по доставката да е регистриран за целите на ДДС в друга държава, членка на общността и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава-членка. На основание чл. 53, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностните доставки по чл. 7 се облагат с нулева ставка. Според чл. 53, ал. 2 от ЗДДС, документите, които удостоверяват извършването на вътреобщностна доставка, се определят с правилника за прилагане на закона. Тези документи за удостоверяване на ВОД са определени в разпоредбите на чл. 45 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/, като са разделени на две групи - документ за доставката и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Според чл. 45, ал. 1, б. „а“ от ППЗДДС документ за доставката представлява фактура за доставката в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава-членка, се посочва идентификационен номер по ДДС на получателя, издаден от държава-членка, под който номер му е извършена доставката. В случая ревизираното лице не е представило на ревизиращия екип фактури, издадени на дружеството получател по доставката /преместването/, от където да е видно, че същият е регистриран за целите на ДДС в друга държава - членка на общността.

Съгласно чл. 86 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка –декларация по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период и да посочи така издадения данъчен документ в дневника за продажби за съответния данъчен период. Липсата на доказателства за възмездна вътреобщностна доставка по реда на чл. 7, ал. 4 от ЗДДС, води до третирането на тези доставки, като такива с място на изпълнение на територията на страната и облагането им с приложимата, съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗДДС ставка 20%.

От представените счетоводни документи от ревизираното лице в хода на ревизията е установено, че стоката предмет на декларираното „преместване“ в размер на 115 500,06 лв. не е налична при дружеството към 31.07.2018 г., като е прието, че [фирма] е извършило доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, които са с място на изпълнение на територията на страната и са облагаеми съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 82, ал. 1 от ЗДДС данъкът е изискуем от доставчика по облагаеми доставки. Така, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС на [фирма] е начислен данък за извършените и неотчетени облагаеми доставки в размер на 23 100,02 лв. /при

данъчна ставка 20 на сто, съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗДДС/.

Ревизионният акт е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. № 53-03-3665/09.04.2019 г. по описа на ТД НАП- С. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 19.04.2019 г.

С решение № 1032/17.06.2019 г. директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил обжалвания пред него РА в частта ,с който е установен е допълнителен данък по ЗДДС,като е приел различно основание за облагането на оспорвания- чл.6 ал.3 т.3 ЗДДС.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119,ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/стр.57-58 и 262-278/. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

При така изложената фактическа обстановка ,съдът формира и своите правни изводи.

Между страните няма спор по фактите- В. Табак БГ Е. е транспортирало стоки от свой склад в България до друг нает от дружеството склад в Х. през м. 07.2018г,а в следствие е продао част от тези стоки на унгарско дружество през януари 2019г.Няма също така спор,че В. Табак БГ Е. не е регистрирано по ДДС лице на територията на Х. за този данъчен период.От представените с жалбата писмени доказателства се установява,че жалбоподателят и холандското дружество Вице К. Х. са сключили споразумение за съхраняване на стоки на В. Табак БГ Е. в склада на холандския търговец,като последният ще организира логистичния процес в и от склада в Л. нататък.За всяка поръчка се дължат разноски за съхранение и логистика. В тези случаи се прилага разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Правилника за прилагане на закона за данъка върху добавената стойност /ППЗДДС/, съгласно която за доставките на стоки между лице, установено на територията на страната, и негови клонове или структурни звена, установени на територията на друга държава членка, се прилагат общите правила на закона, регламентиращи режима на доставките.

Съгласно чл. 6, ал. 3, т. 3 от ЗДДС, за възмездна доставка на стока за целите на този закон се смята и изпращането или транспортирането на стоки, произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени на територията на страната от данъчно задължено лице в рамките на неговата икономическа дейност, когато стоките се изпращат или транспортират за целите на неговата икономическа дейност от или за негова сметка от територията на страната до територията на друга държава членка, в която лицето не е регистрирано за целите на ДДС.Няма спор също така,че ВОД е деклариран от В. Табак БГ Е. едва за доставката на унгарското дружество на 06.02.2019г/ фактура № 4 от същата дата на стр.29/,като има разминаване в общото количество тютюн- 15317,90кг по фактура и 15050 кг по ЧМР товарителница- стр.26.

Мястото на изпълнение при доставка на стока, която се изпраща или превозва от доставчика, получателя или от трето лице, е регламентирано в чл. 17, ал. 2 от ЗДДС и е местонахождението на стоката към момента, в който се изпраща пратката или започва превозът ѝ към получателя.

Предвид това, за доставката на стоката, транспортирана от територията на страната до

Х., е приложима разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗДДС.

Когато стоката се изпраща в Х., за целите на икономическата дейност на [фирма], без българското дружество да има предварително клиент във Х., то, за да е налице ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 4 от ЗДДС, е необходимо [фирма] да е регистрирано за целите на ДДС лице във Х./ в този смисъл и решение № 8903/18.06.2013г по адм. Дело № 13160/2012г на ВАС VIII отд/.

Доколкото, разпоредбата на чл. 7, ал. 4 от ЗДДС е неприложима в случая за трансфера на стоката в Х., [фирма] следва да начисли данък 20 на сто, на основание на друга правна норма, а именно - чл. 6, ал. 3, т. 3 от ЗДДС. Начисляването на данъка е следвало да се извърши с протокол по чл. 117, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, според текста на който в случаите на доставки по чл. 6, ал. 3 от закона начисляването се извършва от регистрираното лице – доставчик.

Данъчното събитие, съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗДДС възниква на датата на отделянето или предоставянето на стоката по чл. 6, ал. 3 или датата на започването на транспорта по чл. 7, ал. 4 от закона, който в случая е установено, че е извършен през м.07.2018 г.

Данъчната основа при доставка на стоки по чл. 27, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 3 и чл. 7, ал. 4 от ЗДДС е равна на данъчната основа при придобиването на стоката или на себестойността ѝ, а в случаите, когато стоката е внесена - на данъчната основа при вноса. В настоящия случай, по счетоводна сметка 304 на дружеството, съдържаща информация за м.07.2018г., процесните стоки, които впоследствие са „преместени“, са отразени с обща стойност в размер на 115 500,06 лв.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата е неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена.

Съобразно чл. 161, ал. 1 от ДОПК и при направено искане за това на ответника ще следва да се присъдят разноските в размер на 1223 лв за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] ет.5,ап.17, чрез управителя Ч. В. чрез адв.Я., против Ревизионен акт /РА/ №Р-22220218005451-091-001/25.03.2019 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и от Г. А. П. - ръководител на ревизията, в частта, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 1032/17.06.2019 г. ,с който е установен допълнително задължение по ЗДДС за дан.пиреод м.07.2018г в размер на 23100,02 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] ет.5,ап.17, чрез управителя Ч. В. чрез адв.Я. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноски в размер на 1223 лв за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

